

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/12/2016
Identifikačné číslo spisu:	1311214245
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1311214245.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a. s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, Žilina, IČO: 36 442 151, proti odporcovi: RILLY home, s. r. o., so sídlom Strelkova 1, 831 06 Bratislava, IČO: 43 864 198, právne zastúpeného JUDr. Miloš Barbuš, advokát Štúrova 13, P. O. Box 154, 810 00 Bratislava, o zaplatenie 14.472,21 eur, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 23Cb/51/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/18/2013 - 86 zo dňa 30. apríla 2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Navrhovateľovi sa náhrada trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 23Cb/51/2013 - 61 zo dňa 15.10.2012 v znení opravného uznesenia č. k. 23Cb/51/2013 - 75 zo dňa 13.11.2012 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 14.472,21 eur a nahradiť mu trovy konania. Právne vec posúdil podľa ustanovenia § 340 § 365 § 373 § 378 § 380 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účastníci konania uzavreli dňa 18.12.2009 inomínatnu zmluvu v zmysle ust. § 269 ods. 2 ObZ o dodávke a distribúcii elektriny. Dňa 24.8.2011 bolo navrhovateľom zistené, že došlo k poškodeniu meracieho zariadenia, čo súdu bolo osvedčené prostredníctvom protokolu o zistení neoprávneného odberu elektrickej energie a certifikátu o kalibrácii č. 796/11. Keďže odporca manipuloval s meracím zariadením, čím spôsobil škodu navrhovateľovi (§ 373 a nasl. ObZ), zaviazal ho súd podľa ust. §378 a nasl. ObZ škody nahradiť. Zdôraznil, že v prejednávanej veci ide o objektívnu zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, kde odberateľ zodpovedá za to, že odoberal energiu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, hoci porušenie zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek. Jedinou obranou odporcu bolo tvrdenie, že nepoškodil meracie zariadenie, čo však v konečnom dôsledku v konaní nepreukázal.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením č. k. 1Cob/18/2013 - 86 zo dňa 30.04.2014 odmietol odvolanie odporcu napádajúce rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu jeho oneskoreného podania. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol

doručovaný priamo odporcovi, ktorý v čase vyhlásenia rozsudku nemal právneho zástupcu a konal bez zastúpenia. Odporcovi bol doručený rozsudok dňa 23.10.2012. Dňa 17.10.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené splnomocnenie na právne zastupovanie odporcu v konaní a súd prvého stupňa následne doručoval rozsudok aj tomuto právnenému zástupcovi odporcu (doručené 24.10.2012). Právny zástupca odporcu podal odvolanie na poštovú prepravu dňa 8.11.2012. Následne súd prvého stupňa vydal opravné uznesenie č.k. 23Cb 51/2012 - 75, ktorým doplnil do záhlavia právneho zástupcu odporcu. Odvolací súd uviedol, že zo spisového materiálu je zjavné, že v čase expedície rozsudku účastníkom (16.10.2012) nemal odporca právneho zástupcu a bolo tak doručované priamo jemu. Odporca prevzal rozsudok dňa 23.10.2012 (doručenka čl. 66) a odo dňa 24.10.2012 začala plynúť 15 dňová lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula dňa 7.11.2012. Podľa následne do spisu doloženej plnej moci odporca udelil plnú moc právnenému zástupcovi dňa 26.9.2012, účinne oznámil právny zástupca túto skutočnosť súdu dňa 17.10.2012, kedy bola plná moc súdu doručená a stala sa tak účinnou voči súdu a ostatným účastníkom. Odvolací súd uzavrel, že odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu mohol rozsudok napadnúť odvolaním v lehote, ktorá začala plynúť dňa 24.10.2012 a posledným dňom na podanie odvolania bol deň 7.11.2012. Keďže právny zástupca podal odvolanie na poštovú prepravu dňa 8.11.2012, podal ho oneskorene. To, že súd prvého stupňa doručoval rozsudok opätovne dňa 17.10.2012 právnenému zástupcovi odporcu, bol nesprávny procesný postup, s čím súvisí i nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým opravil záhlavie rozsudku a doplnil do záhlavia meno právneho zástupcu odporcu, hoci v čase vyhlásenia rozhodnutia odporca nebol zastúpený právnym zástupcom. Odvolací súd zdôraznil, že pokiaľ dôjde k účinnému splnomocneniu voči súdu a tretím osobám až v priebehu plynutia odvolacej lehoty pre účastníka konania, lehota na podanie odvolania takto zvolenému právnenému zástupcovi neplynie znova a pre včasnosť podaného odvolania je potrebné zachovať lehotu stanovenú zákonom pre samotného účastníka konania. Ak by súd akceptoval takto podané odvolanie právnym zástupcom, ktorému vznikla plná moc voči súdu až v priebehu podania odvolacieho konania, došlo by k porušeniu zásady rovnosti účastníkov konania a nezákonnému predĺženiu lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd preto odvolanie odporcu neprejednal a ako oneskorene podané ho podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odmietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odporca dovolanie. Domáhal sa zrušenia odvolacieho rozhodnutia a vrátenia veci Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. Podanie dovolania odôvodnil podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p. tým, že sa mu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že odvolací súd odmietol jeho odvolanie ako podané oneskorene, pričom sa opomenul venovať špecifikám konkrétnej situácie, a to, že k účinnému splnomocneniu právneho zástupu došlo pred doručením rozhodnutia priamo účastníkovi konania, teda pred začiatkom plynutia odvolacej lehoty a nie počas jej plynutia ako uvádza odvolací súd. Dovolateľ vidí vady v tom, že odvolací súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že súd prvého stupňa doručoval rozhodnutie aj právnenému zástupcovi odporcu a odvolací súd pochybil, keď nevzal do úvahy to, že plná moc na zastupovanie bola súdu doručená pred začatím plynutia odvolacej lehoty, t.j. pred doručením rozhodnutia odporcovi. Za nesprávnu považuje argumentáciu odvolacieho súdu, že k účinnému splnomocneniu došlo počas plynutia odvolacej lehoty, teda odôvodnenie sa nevzťahuje na predmetnú situáciu a argumentácia odvolacieho súdu nepredstavuje oporu a zdôvodnenie výroku rozhodnutia; rozhodnutie odvolacieho súdu je podľa dovolateľa nepreskúmateľné pre nedostatok alebo nezrozumiteľnosť dôvodov. Dovolateľ poukázal na ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, ktoré dovolateľ vidí v omyle súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda že odvolací súd nesprávne stanovil začiatok plynutia odvolacej lehoty a nezaoberal sa účinkami zastúpenia v konaní podľa § 25 O. s. p., ani sa nevysporiadal s aplikáciou § 49 O. s. p. a § 158 ods. 2 O. s. p. na predmetnú vec. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr to, či sa ním napadá rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením, preto dovolací súd skúmal

otázku prípustnosti dovolania najskôr z hľadiska § 239 O. s. p., ktorý v odsekoch 1 a 2 taxatívnym spôsobom vymedzuje, ktoré uznesenia odvolacieho súdu je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Podľa § 239 O. s. p. ods. 1 platí, že ak dovolanie smeruje proti uzneseniu, je prípustné ak smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa a ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c)) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c).

Podľa ods. 2 je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Podľa § 241 ods. 2 O. s. p., dovolanie možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Z ustanovenia § 239 O. s. p. prípustnosť dovolania v predmetnej veci nemožno vyvodíť. Dovolací súd teda nie je oprávnený skúmať, aj keby sa toho dovolateľ výslovne dožadoval, či odvolací súd posúdil prejednávajúcu vec po právnej stránke správne, alebo či v konaní nedošlo k inej vade (odlišnej od vád taxatívne uvedených v § 237 O. s. p.), ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Najvyšší súd môže skúmať iba procesný postup nižších súdov (odvolacieho aj prvostupňového), avšak výlučne z toho hľadiska, či konanie pred týmito súdmi netrpí niektorou z vád uvedených v § 237 O. s. p. (tzv. vady zmätočnosti). V zmysle tohto ustanovenia je totiž dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Na tieto vady, ktoré v podstate zodpovedajú absencii niektorej z podmienok konania (procesných podmienok, len za splnenia ktorých môže súd konať vo veci), prihliada dovolací súd z úradnej povinnosti, to znamená aj vtedy, keď neboli dovolateľom výslovne namietané, čo je záver, ktorý možno vyvodíť z druhej vety § 242 ods. 1 O. s. p.. Výskyt niektorej z týchto vád v konaní pred odvolacím súdom je vždy dôvodom na to, aby súd rozhodujúci o dovolaní, napadnuté rozhodnutie podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zrušil a to prípadne spolu s rozhodnutím súdu prvého stupňa (§ 243b ods. 3 O. s. p.), ak sa preukáže, že aj jeho rozhodnutie (resp. konanie, ktoré mu predchádzalo) trpí niektorou z vád podľa § 237 O. s. p..

V prejednávanej veci dovolateľ výslovne namietal existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa postupom súdu účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom. Rozumie sa tým taký vadný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhajovania a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorene podané, odňal tým účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 23/1994). Odňal mu totiž možnosť brániť svoje práva alebo právom chránené záujmy v odvolacom konaní, keďže v prípade odmietnutia odvolania, odvolací súd rozhoduje bez toho, aby skúmal vecnú stránku napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo.

Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom dospel dovolací súd k záveru, že k vytýkanému pochybeniu v konaní pred odvolacím súdom nedošlo.

Pochybenie podľa dovolateľa malo spočívať v nesprávnej úvahe odvolacieho súdu o určujúcom momente doručenia rozsudku súdu prvého stupňa účastníkovi alebo jeho právnomu zástupcovi pre

začatie plynutia odvolacej lehoty.

Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že odporca v konaní pred súdom prvého stupňa nebol zastúpený, procesné podania doručoval vo vlastnom mene, vo vlastnom mene reagoval a zastúpenie súdu počas celého konania do momentu vyhlásenia rozsudku č. k. 23Cb 51/2012 - 61 zo dňa 15.10.2012 neoznámil. Termín pojednávania určený na deň 15.10.2012 bol doručený do vlastných rúk žalovaného dňa 10.08.2012. Odporca sa na pojednávanie nedostavil a ani svoju neúčast' neospravedlnil, súd prvého stupňa na tomto pojednávaní rozhodol v jeho neprítomnosti v súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a odporcu zaviazal na plnenie. Písomné vyhotovenie rozsudku bolo expedované odporcovi dňa 16.10.2012 a odporca rozsudok prevzal dňa 23.10.2012.

Dňa 17.10.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie právneho zástupcu odporcu o prevzatí zastupovania a bola k nemu priložená plná moc na zastupovanie odporcu v konaní. Súd prvého stupňa následne doručoval rozsudok aj tomuto právnenému zástupcovi odporcu (doručené 24.10.2012). Právny zástupca odporcu podal odvolanie na poštovú prepravu dňa 8.11.2012.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozhodol uznesením č. k. 1Cob/18/2013-86 z 30. apríla 2014 tak, že odvolanie odporcu odmietol ako oneskorene podané.

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

Podľa § 49 ods. 1 O. s. p., ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku sa doručuje iba zástupcovi.

Podľa § 28 ods. 3 O. s. p. odvolanie plnomocenstva účastníkom alebo jeho výpoveď zástupcom sú voči súdu účinné, len čo mu ich účastník alebo zástupca oznámili; voči iným účastníkom konania sú účinné, len čo im ich oznámil súd.

Z rešpektovanej doktríny jednoznačne vyplýva, že zástupcovi účastníka sa písomnosť doručuje výlučne vtedy, ak bola v čase odoslania písomnosti súdu preukázaná jeho plná moc (viď D., L., U., J. a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 343).

V čase konania pred súdom prvého stupňa, pri vyhlásení rozsudku a v čase jeho expedície účastníkovi konania neexistovalo účinné zastúpenie účastníka konania tak, aby bola založená povinnosť prvostupňového súdu doručovať inému ako samotnému účastníkovi konania rozhodnutie vo veci. Nič na tom nemení ani tvrdená skutočnosť, že plná moc mala byť odporcom udelená právnenému zástupcovi dňa 26.09.2012. Pokiaľ skutočne takáto plná moc existovala v čase pred vyhlásením rozhodnutia, dokonca pred pojednávaním vo veci samej, bolo povinnosťou právneho zástupcu toto oznámiť súdu. Tvrdenie právneho zástupcu, že pokiaľ plná moc už existovala a „len“ ju doručili po vyhlásení rozhodnutia súdu s očakávaním, že súd má povinnosť doručovať už len právnenému zástupcovi so zachovaním plnej dĺžky lehoty pre podanie odvolania od momentu takéhoto oznámenia plnej moci, by bolo akceptovaním porušenia princípu rovnosti zbraní. Viedlo by to k absurdnej úvahe, že súd je povinný rešpektovať akúkoľvek plnú moc udelenú účastníkom, súdu však neoznámenú, a týmto posunúť plynutie lehôt podľa potreby účastníka. Odvolací súd správne uzavrel, že pokiaľ dôjde k oznámeniu existencie splnomocnenia súdu až v priebehu plynutia odvolacej lehoty, lehota na podanie odvolania takto zvolenému právnenému zástupcovi neplynie znova, ale je konzumovaná lehotou plynúcou účastníkovi samotnému, ktorému už bolo súdom riadne doručované.

Takémuto výkladu svedčí aj konštrukcia formulovaná ustanovením § 28 ods. 3 O. s. p., ktorá je len zdôraznením potreby oznámenia akýchkoľvek skutočností, ktoré majú mať vplyv na priebeh konania a majú založiť účinky voči súdu či voči ostatným účastníkom, priamo súdu. Až oznámením skutočností súdu je možné s týmito spájať prípadné procesnoprávne účinky. Citované ustanovenie len výslovne uvádza to, že takýto výklad sa aplikuje aj na prípad odvolania alebo výpovede plnomocenstva účastníkom konania. Každé oznámenie, či už existencie plnej moci alebo jej odvolania, sú voči súdu účinné, len čo mu ich účastník alebo zástupca oznámili; voči iným účastníkom konania sú účinné, len čo im ich oznámil súd. Pokiaľ teda súd už riadne doručoval účastníkovi konania a tento doručovanú listinu prevzal, začala plynúť odvolacia lehota dňom nasledujúcim po prevzatí rozhodnutia týmto účastníkom.

Nadbytočné doručenie rozhodnutia súdu prvého stupňa aj právnenému zástupcovi odporcu po oznámení existencie zastúpenia nemá za následok začatie plynutia novej lehoty na podanie odvolania.

Oporca prevzal rozsudok 23.10.2012 (doručenka čl. 66), odo dňa 24.10.2012 začala plynúť lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula dňa 7.11.2012. Oporca (či už sám alebo prostredníctvom právneho zástupcu) bol povinný rozsudok napadnúť odvolaním v tejto lehote. Pokiaľ právny zástupca odporcu podal odvolanie na poštovú prepravu dňa 8.11.2012 je potrebné takéto odvolanie považovať za oneskorené a odvolací súd ho správne odmietol.

Dovolateľ odňatie možnosti konať pred súdom videl i v tom, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je podľa neho nepreskúmateľné a rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že súdy pri prejednávaní a rozhodovaní vecí postupovali v súlade s právnymi predpismi a dovolateľovi neznemožnili uplatniť procesné práva priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov.

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu požiadavku riadneho a dostatočného odôvodnenia spĺňa. Je z neho zrejmé, prečo odvolací súd odvolanie odmietol a akými podstatnými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože odvolací súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

K tvrdenej nepreskúmateľnosti ako dovolaciemu dôvodu poukazuje odvolací súd na Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. decembra 2015 (R 2/2016) k výkladu § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, od ktorého nemá dôvod sa v tejto veci konajúci senát odkloniť, a podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Takýto výnimočný stav v prejednávanej veci nemožno konštatovať.

Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie odporcu podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. V dovolacom konaní nebol odporca procesne úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo navrhovateľovi (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.), ktorý však náhradu trov dovolacieho konania nežiadal, preto sa mu náhrada trov nepriznáva.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.